कादिठान्ताक्षरैरर्कपत्रैश्चाज्यमधिष्ठितं ।
तन्मध्ये बाणलिङ्गन्तु सूर्य्यायुतसमप्रभं ॥ १७ ॥
शब्दब्रह्ममयं शब्देनाहतं तत्र दृश्यते ।
तेनाहताख्यं पद्मन्तु मुनिभिः परिकीर्त्त्यते ॥ १८ ॥
आनन्दसदनं तत्तु पुरुषावेष्टितं परं ।
तदूर्द्ध्वन्तु विशुद्धाख्यं दलषोडशपङ्कजं ॥ १९ ॥
रवेः षोडशकैर्युक्तं धूम्रवर्णं महत्प्रभं ।
विशुद्धं तनुते यस्माज्जीवस्याहं सलोकनात् ॥ २० ॥
विशुद्धं पद्ममाख्यातं आकाशाख्यं महत् परं ।
आज्ञाचक्रं तदूर्द्ध्वे तु आत्मनाधिष्ठितं परं ॥ २१ ॥
आज्ञासंक्रमणं तत्र गुरोराज्ञेति कीर्त्तितं ।
कैलासाख्ये तदूर्द्ध्वे तु बोधनी तु तदूर्द्ध्वतः ॥ २२ ॥
एवञ्च सर्वचक्राणि प्रोक्ताणि तव सुव्रत ।
सहस्राराम्बुजं विन्दुस्थानं तदूर्द्ध्वमीरितं ॥ २३ ॥
इत्येतत् कथितं सर्व्वं योगमार्गमनुत्तमं ।
आदौ पूरकयोगेन आधारे योजयेन्मनः ॥ २४ ॥
गुदमेढ्रान्तरे शक्तिं तामर्द्धञ्च प्रबोधयेत् ।
लिङ्गभेदक्रमेणैव विन्दुचक्रन्तु प्रापयेत् ॥ २५ ॥
शम्भुना तां परां शक्तिं एकीभावं विचिन्तयेत् ।
तत्रोत्थितामृतरसं द्रुतलाक्षारसोपमं ॥ २६ ॥
पाययित्वा च तां शक्तिं कृष्णाख्यां योगसिद्धिदां ।
षट्चक्रदेवतास्तत्र सन्तर्प्यामृतधारया ॥ २७ ॥